

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir bakışta 2017 yılı 5. sayı;

Dergimizin bu sayısında, ülkemizde görev yapan göz doktorlarının, bilginin evrensel gelişimine ve paylaşımına katkıda bulunmak amacıyla yapmış oldukları bilimsel çalışmalarından seçtiğimiz 6 özgün araştırma, 1 derleme ve 5 olgu sunumu yer almaktadır.

Keratokonus, genellikle bilateral ve asimetrik tutulum gösteren ilerleyici ektazi ile karakterize bir kornea hastalığıdır. Hastalığın progresif seyri zaman içinde her iki gözü de etkilemektedir, ancak başlangıçta yalnızca bir göz etkilenmiş olabilir veya klinik ve topografik patern olarak normal olan gözlerinde subklinik keratokonus bulunduğu düşünülebilir. Bu soruya cevap bulabilmek amacıyla Aksoy ve ark., unilateral keratokonuslu olgularda normal olduğu düşünülen gözlerin kantitatif topografik indisleri (KTI) ve korneal yüksek seviyeli aberasyon (YSA) verilerinin keratokonuslu diğer göz ve sağlıklı bireylerin normal gözleriyle karşılaştırmışlar ve unilateral keratokonuslu normal olan gözlerin KTI ve sferik aberasyon dışındaki YSA değerlerinin normal bireylere göre yüksek bulunduğunu bildirmişlerdir. Çalışmanın sonucunda yazarlar, bu gözlerin hastalığın erken formu olabileceği, subklinik keratokonus tanısında KTI ve YSA verilerinin birlikte değerlendirilmesinin daha faydalı olacağı kanaatine varmışlardır (bakınız sayfa 249-254).

Dergimizde yer alan ikinci makale yine keratokonus ile ilgili olup hastalık farklı bir bakış açısı ile arka yüzeyde endotel hücre sayısı ve morfoljisinde ortaya çıkan değişiklikler dikkate alınarak değerlendirilmiştir. Yapılan çalışmalarda hastalığın ilerlemesi ile birlikte endotel hücre yoğunluğunda (EHY) ve hegzagonalite yüzdesinde azalma eğilimi olduğu ancak, keratokonus evresi ile endotel hücre morfoljisi ve EHY değişimler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon saptanmadığı bildirilmektedir. Bozkurt ve ark., birbiri ile çelişen bu sonuçların nedeninin, bu çalışmalara dahil edilen keratokonus olgularının azlığı olabileceğini düşünmüşler ve daha büyük örneklem ile farklı keratokonus evrelerinde kornea endotel hücrelerindeki değişimleri incelemeyi amaçlamışlardır. Sonuçta kornea endotel hücre sayısının keratokonuslu progresyonuyla beraber azalma gösterdiğini, bu nedenle ileri evre keratokonuslu gözlerde speküler/konfokal mikroskopik inceleme yapılmasının gerektiğini vurgulamışlardır (bakınız sayfa 255-260).

Eser Öztürk ve ark.'nın Behçet hastalığına bağlı üveit olgularında vitreomaküler ara yüzey patolojileri (VMAYP)'nin sıklığını tespit etmeyi ve bu problemlerin klinik bulgularla

ilişisini değerlendirmeyi amaçladıkları çalışmalarında, Behçet üveiti tanısı ile takip edilen 96 hastanın 160 gözüne ait maküler optik koherens tomografi (OKT) görüntüleri, posterior vitreus dekolmanı (PVD), epiretinal membran (ERM), vitreomaküler traksiyon (VMT), vitreomaküler adezyon (VMA), tam kat maküla deliği (TKMD), lameller maküla deliği (LMD) ve psödohol gibi VMAYP açısından retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Yazarlar sonuçta bu sorunların üveitli hastalarda sık gözlendiğini, üveitin süresi ile ilişkili olarak sıklığının arttığını, OKT'nin üveit hastalarında VMAYP'nin tespitinde fundus muayenesine göre daha duyarlı olduğunu saptadıklarını bildirmişlerdir (bakınız sayfa 261-266).

Gür Güngör ve Akman, OKT'deki tüm retinal sinir lifi tabakası defektleri glokomatöz müdür? sorusuna cevap aradıkları çalışmalarında, OKT retina sinir lifi tabakası (RSLT) hasarı nedeniyle glokom ön tanısı konulan hastaları incelemişler ancak bir grup hastada geçirilmiş iskemik optik nöropati, multipl skleroza bağlı optik nörit, optik disk druzeni, psödotümör serebri gibi farklı tanılara ulaşmışlardır. Araştırmacılar sonuç olarak, nörooftalmolojik hastalıklarda ve optik disk anomalilerinde de RSLT incelenmesi olabileceği, glokomatöz ve nonglokomatöz optik nöropatilerin ayırıcı tanısında OKT'nin sadece RSLT ölçümlerinin değil disk topografisi parametrelerinin de değerlendirilmesinin gerektiği ve ayrıca dikkatli oftalmik muayenenin de ayırıcı tanıda yararlı olacağı belirtmişlerdir (bakınız sayfa 267-273).

Akıncıoğlu ve ark., dirençli diyabetik maküla ödemi tedavisinde intravitreal deksametazon (OZURDEX®; Allergan, Inc, Irvine, CA) implant tedavisinin etkinliğini ve güvenilirliğini değerlendirdikleri çalışmalarının sonucunda IV-DEX implantlarının etkinliğin iyi olduğu ancak, steroide bağlı yan etkiler nedeniyle anti-VEGF ajanlar yerine ilk seçenek olmasının önerilmediğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 274-278).

Dergimizin bu sayısında yer alan bir diğer özgün çalışmada Nalci ve ark., idiyopatik maküler telenjiektazi tip 2 (MacTel 2) olgularındaki damarsal değişikliklerin optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ve spektral domain OKT (SD-OKT) ile birlikte incelenmesini amaçlamışlar; araştırmalarının sonucunda OKTA'nın, MacTel 2 olgularında hem patogenezin anlaşılması, hem de takip açısından önemli veriler sunduğunu, fundus floresein anjiyografi'den farklı olarak, hastalığın erken dönemlerinde belirginleşen derin vasküler pleksustaki değişiklikler ve ileri evre hastalıkta görülen SRNV'nin OKTA

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

ile net olarak değerlendirilebildiğini, klinik pratikte en doğru sonuçlara ulaşmak için en face akım haritalarının B scan SD-OKT görüntüleri ile birlikte yorumlanması gerektiğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 279-284).

Barut Selver ve ark., güncel bir konu olan limbal kök hücre yetmezliği ve tedavisinde kök hücre nakli ile ilgili derlemelerinde, birincil veya ikincil herhangi bir nedenle limbal kök hücrelerin fonksiyonunu kaybetmesi sonucu kornea vaskülarizasyonu ve opaklaşma ile giden körlüğün, tüm dünyadaki körlüklerin yaklaşık olarak %10'unu oluşturduğunu, günümüzde bu patolojinin etkin tedavi seçeneğinin yeterli miktarda kök hücre içeren doku naklinin olduğunu, bu sebeplerle, kök hücrelerini kültür ortamında korumak ve çoğaltmak amacıyla çeşitli teknikler geliştirildiğini vurgulamışlardır. Yazarlar bu uygulamalar içinde en başarılı ve sıklıkla kullanım bulan yöntemin, limbal biyopsinin biyo-uyumlu bir materyal üzerinde (tercihen insan amniyon membranı) eksplant kültür olarak çoğaltılması ve bu dokunun cerrahi olarak nakledilmesi olduğunu bildirmişlerdir (bakınız sayfa 285-291).

Dergimizde yer alan olgu sunumlarından ilkinde Ecel ve ark. 7 yaşında bir kız hastada yapılan rutin göz muayenesi ile korneada patognomonik beyaz kristallerin saptanması sonucu asemptomatik nefropatik sistinozis tanısının konulduğunu bildirmektedirler. Sistinozis, vücutta sistin kristallerinin birikimiyle gelişen ve en sık olarak göz ve böbreği etkileyen metabolik bir hastalıktır. Yazarlar özellikle rutin göz muayenesinde asemptomatik sistinozis hastalığının ön segment muayenesiyle tanısının konulabilmesi ve erken dönemde sisteamin kullanımı ile ileride gelişebilecek böbrek yetmezliğinin engellenmesinde göz doktorlarına düşen önemli görevin altını çizmektedirler (bakınız sayfa 292-295).

İkinci olgu sunumunda Ergözen tarafından; bir yüzücü veya dalgıçın göz ve su ara yüzündeki refraksiyon problemi nedeniyle kullanması gereken yüzücü gözlüğü veya dalış maskesine bağlı göze yansıyan barotraşmanın sonucu ortaya çıkan bir subkonjonktival hemoraji olgusu bildirilmiş ve bu spor esnasında nefes tutularak yapılan dalışın göze yansıyan travmatik etkisine dikkat çekerek basınç değişimine bağlı bu travmanın nedenleri ile önleyici tedbirlerini sunmuştur (bakınız sayfa 296-297).

Dikkaya ve ark., nadir bir hastalık olan posterior polar koroidal distrofinin floresein anjiyografi, fundus otofloresans, optik koherens tomografi ve elektrofizyolojik test sonuçlarını sunmayı amaçlamışlardır. Fundus incelemesinde her iki gözde arka kutupta vasküler arkadlar arasında ve optik diski saran retina pigment epitel ve koryokapillaris atrofisi fundus otofloresans incelemesinde hipootofloresans olarak izlenmekte, OKT'de koryokapillaris ve dış retina tabakalarının atrofisi bulgularının mevcut olduğu, flaş elektoretinografide (ERG) fotopik ve skotopik cevaplar düşük, patern ve multifokal ERG cevaplarının da minimal olduğu bildirilmektedir (bakınız sayfa 298-301).

Dergimizin bu sayısında yer alan diğer bir olgu sunumunda Doğuizi ve ark.; X'e bağlı juvenil retinoskizis (XBR) 'li 3 olguda SD-OKT bulgularını değerlendirmişlerdir. Yazarlar, nörosensöriyal retinanın tabakalara ayrılması ile karakterli, X'e bağlı resesif geçiş gösteren bir retina distrofisi olan bu hastalıkta fundus muayenesinde sıklıkla maküladaki foveal kistleri gösteren bisiklet tekerleği görünümünün mevcut olduğunu, SD-OKT'de retinal tabakalardaki ayrışmanın tipik olduğunu bildirmekte ve bu nedenle SD-OKT'nin; XBR ile ilgili daha detaylı bilgiler elde edebilmemizi sağlayan çok önemli bir görüntüleme yöntemi olduğunu vurgulamaktadırlar (bakınız sayfa 302-305).

Son olgu sunumunda Batioğlu ve ark., tanının doğrulanmasında multimodal görüntüleme tekniklerinin kullanıldığı bir bilateral izole fovea hipoplazisi olgusunu bildirmektedirler. Bu olgu sunumu ile yazarlar, fovea hipoplazisi olgularında, klinik tanının, fundus bulgularının gizli yapısı nedeniyle zor olabildiğini, SD-OKT'nin, foveada fovea çöküntüsünün kaybını ve iç retina tabakalarının persistansını ortaya çıkarması, fundus otofloresans görüntülemenin de, foveanın olması gerektiği düşünülen bölgede foveal hipootofloresans kaybını göstermesi ile tanıya yardımcı teknikler olarak öne çıktıklarını vurgulamışlardır (bakınız sayfa 306-308).

Saygı ve sevgilerimizle,

Editöryel Kurul Adına
Dr. Tomris Şengör